

Barcelona, 13 març del 1954

UAB 10342

Universitat Autònoma de Barcelona
Biblioteca d'Humanitats

Estimats fills:

Ahir vaig arribar de Madrid. Al goig de reintegrar-me a casa, després d'onze dies d'ausència, se m'hi afegí el de trobar carta vostra, del dia 4, que m'apresso a correspondre, per tal d'evitar nous espais de silenci entre nosaltres.

Suposo que rebries la carta que vaig adreçar-te des de Madrid, parlant de la Censura. He deixat l'assumpte molt ben recomanat, i em penso que sabré la sort que mereixi el teu llibre tot seguit que sigui decidida. Ara procuraré parlar amb Triadó, assabentant-lo del que passa, puix crec que no n'està ben bé al corrent.

Ahir vaig tenir encara humor de copiar dues fulles de GAELI, que incloc a la present.

Crec sincerament que no deus de cap manera desaprofitar l'avinentesa de col·laborar en el llibre homenatge a Josep Carner. Per correspondre a la invitació que t'ha estat cursada, pels mereixements de l'homenatge i pel teu propi prestigi. Son tan escasses les ocasions de manifestar-se, que no cal perdre'n cap de les poques que s'ofereixen, mentre esperem que les coses prenguin un caire més favorable als nostres dalers. A desgrat de l'aldarull de la premsa oficial i de tots els signes externs de prosperitat que el turisme aprofitador de gangues pugui veure, l'ambient interior de tots els estaments que he tractat a Madrid és d'una profunda tristesa. El desencís és major que la esperança. No obstant s'esperen miracles, i no pas de l'ajut dels americans, proveïdors de desferres de guerra i grans xucladors de productes alimentaris.

Abans de sortir de viatge, vaig interessar-me per un altre llibre homenatge a Carles Riba, i aleshores no havia aparegut. Insistiré en conèixer la seva sort. En Janés, generosament, i de bona fe, va oferir-se a editar-lo, però no ha pogut vèncer els obstacles d'ordre purament material que li han impedit fins ara complir la promesa. Els mateixos motius, sospito, feren que el teu llibre el retingués setmanes i setmanes sense presentar a la Censura i va decidir-se quan jo vaig assegurar-li que l'ajudaria a superar els entrebancs d'aquesta naturalesa que li privessin de dur a bon terme els seus sempre bons propòsits.

No m'allargo més, per manca de temps. Records a la Rosa i una abraçada ben forta per a tots de part de tots.